

AGORÁENS INDLEDENDE SEMINAR

Lørdag den 5. september 2026 kl. 10-16

Drift og sublimering

Hverken kemisk omvej eller æterisk tilstand, æstetisk passiar eller sublim afholdenhed, asketisk tålmodighed eller religiøs ekstase; sublimeringen i analytisk forstand venter på en måde stadig på at blive begrebsliggjort.

For vi kan da ikke fortsat blive spist af med lirumlarum om, at sublimering skulle være en "forsvarsmekanisme", som tøjler drifterne og fører dem over i socialt acceptable former. En slags statsanerkendt onani vel.

Freud tog forskellige tilløb til at bestemme dens værdi (1905, 1908, 1914...), og selv i 1930, i *Kulturens byrde*, var han stadig undervejs: Sublimeringen, skriver han dér, "har en særlig kvalitet, som vi sikkert en dag vil kunne karakterisere metapsykologisk".

Det er denne *besondere Qualität* vi i dag – langt om længe – må se at få præciseret. For sublimeringen er ikke bare en tilfældig skæbne, men kulminationen på selve ønskets dialektik.

Det er i hvert fald, hvad vi i det kommende år vil undersøge på forskellige måder. Thi den nævnte dialektik bliver i disse tider angrebet og besværliggjort fra alle sider, og den enkelte tvinges på den konto i stadig højere grad til at give afkald på sin krop, sit sprog og sine objekter i en uendelig tilbedelse af reaktionens (både fra den højre og den venstre side) altid beredvillige sorte guder.

Sublimering, oldtidens fronesis, er i dag intet mindre end en politisk akt. For at forstå det skal vi til at begynde med genlæse Freuds tekst *Drifter og driftsskæbner* fra 1914, som netop spørger til, hvordan denne akt deltager i den libidinøse økonomi.

Program

Lis Haugaard:

Rekursiviteten som indgang til Freuds tekst *Drifter og driftsskæbner*.

Anders Riis:

Åbne spørgsmål i Freuds afhandling om begrebet narcissisme og deres tråde til *Drifter og driftsskæbner*.

Anders Ruby:

Repräsentation, Repräsentant, Repräsentanz

Osvaldo Cariola:

Libidinøse bemærkninger vedrørende Lacans opstart på sin tekst "L'étourdit" fra 1973 (i *Autres écrits*, 2001, s. 449), hvor han skriver: "*Qu'on dise reste oublié derrière ce qui se dit dans ce qui s'entend.*" En oversættelse af dette kunne være: 'At man siger forbliver glemt bag ved det, der siges, i det, der høres.' Diskussionen af denne gengivelse hører med til øvelsen.